

הערות ותגובות - קוראים כותבים

לכב' העורך,

קבלתי חוברת אסיא גליון ח' וראיתי בעמוד 6 שמתיר לכותב פרטי החולה כפי העורך שיש בהן חשש פקו"נ. - הן בתחילת המאמר כתב דבמשנ"ב מביא דברי הט"ז דאין זה מנהג ותיקין לעשות ע"י גי, אבל לע"ד לית ביה ספיקא ולא באופן כזה נתסונו הט"ז והמשנ"ב. הדבר פשוט שמסד קבוע כמו בית החולים יכול למנות גי בקביעות כדי לרשום עיתי החולים המתקבלים, ואין בזה שום חשש ונדנד סכנה. ולא דבר הט"ז אלא במאורע המזדמן לשעתו, ואם יחמיץ שעתו ימות, אבל לא בכה"ג כלל וכלל. וזה ברור מאד לע"ד. ומכשול גדול הוא להדפיס הוראה כזאת, כי מתוכה יבואו ללמד עוד ועוד היתרים. ואין זה התנצלות מה שכתבו בסוף המאמר שלא נתכונו הלכה למעשה. כי מ"מ יסמכו על כך רבים. ועד גלע"ד כי אין להודרך יותר מדי אף בצרכי חולים, כי חרטי פרוץ, ותוה"ק נפרצת מכל צד, וצריכין לנו להחזיק עמודי הדת, ואין לחוש יותר מדי לצרכי יחיד במקום תקלת הרבים. ובדבר זה לא יועיל שום מורה הוראה. אלא יש צורך בסייעתא דשמיא למצוא את ההכרעה תכונה לפי שעה, ואין כללים בדברים כאלה. וזה בעל חז"א החיר לבשל לתיטק, ומ"מ לא שמענו מי שיעשה כן, וראיתי בכתב ידו היאך חלה הדבר בהרגשת האם במצות שבת ובשימירת תפשו. וכעין זה הדפיס אח"כ בספרו.

הרב שמואל דוד הכהן מונק - חיפה